

Bruxelles, 25.8.2017.
C(2017) 5738 final

Obavijest Komisije

od 25.8.2017.

**SMJERNICE KOMISIJE O PROVEDBI ODREĐENIH ODREĐABA UREDBE (EU)
br. 833/2014**

SMJERNICE KOMISIJE O PROVEDBI ODREĐENIH ODREĐABA UREDBE (EU) br. 833/2014¹

Europska unija donijela je 31. srpnja 2014. paket mjera ograničavanja čija su ciljna područja sektorska suradnja i razmjena s Ruskom Federacijom. Paket se sastoji od mjera usmjerenih na ograničavanje pristupa financijskih institucija koje su u vlasništvu ruske vlade tržištima kapitala EU-a, embarga na trgovinu oružjem, zabrane izvoza robe s dvojnomo namjenom namijenjene vojnoj uporabi i vojnim krajnjim korisnicima te ograničenja pristupa određenim osjetljivim tehnologijama, osobito u naftnom sektoru. Paket je dodatno proširen 8. rujna 2014. donošenjem Uredbe Vijeća (EU) br. 960/2014 te izmijenjen 4. prosinca 2014. (Uredbom Vijeća (EU) br. 1290/2014) i 7. listopada 2015. (Uredbom Vijeća (EU) 2015/1797).

U ovom se dokumentu žele pružiti smjernice o primjeni određenih odredaba iz izmijenjene Uredbe (EU) br. 833/2014 kako bi se osiguralo da je nacionalna tijela i zainteresirane strane ujednačeno provode. Ove su smjernice sastavljene u obliku odgovora na određena pitanja koja su postavljena Komisiji. Ako se pojave dodatna pitanja, Komisija može revidirati ili proširiti dana pitanja i odgovore.

PITANJA I ODGOVORI

Financijska pomoć (članci 2.a i 4.)

- 1. P: Predstavljaju li pružanje platnih usluga i izdavanje jamstvenih pisama / akreditiva financijsku pomoć u smislu članaka 2.a i 4. i jesu li stoga zabranjeni za robu i tehnologiju koje podliježu zabrani?**

O: U predmetu C-72/15 (Rosneft) Sud Europske unije pojasnio je da pojam „financijske pomoći” u članku 4. ne uključuje provedbu plaćanja, kao takvog, od strane banke ili druge financijske institucije. Taj pojam obuhvaća mjere kojima se zahtijeva da predmetna financijska institucija upotrijebi vlastita sredstva. Međutim, Sud je pojasnio i da je zabranjena provedba plaćanja povezanih s prodajom, opskrbom, prijenosom ili izvozom zabranjenih predmeta.

Izdavanje jamstvenih pisama / akreditiva uključuje upotrebu vlastitih sredstava izdavatelja i kao takvo predstavlja financijsku pomoć te je zabranjeno kad je povezano s poslovnom transakcijom podložnom zabrani na temelju članka 2.a.

- 2. P: Na koji se način banke trebaju uskladiti sa zabranom financijske pomoći u smislu članka 4. za robu i tehnologiju koje podliježu zabrani?**

¹ U ovom su dokumentu izložene smjernice Komisije. Njime Komisija objašnjava kako tumači odredbe Uredbe. Njegova namjena nije iscrpno obuhvatiti sve odredbe niti se njime stvaraju nova zakonodavna pravila. Komisija nadzire primjenu prava Unije pod kontrolom Suda Europske unije. Na temelju Ugovorâ, samo Sud Europske unije može pružiti pravno obvezujuća tumačenja akata institucija Unije. Ove su smjernice ažurirane i pročišćena verzija Smjernica od 16. prosinca 2014. (C(2014) 9950 final), kako su naknadno revidirane. U njima se odražava Komisijino trenutačno tumačenje relevantnih odredaba Uredbe. Pogledajte priloženu korelacijsku tablicu radi lakšeg snalaženja.

O: Banke trebaju postupati s dužnom pažnjom pri pružanju financijske pomoći svojim klijentima i odbiti svaku takvu pomoć koja nije u skladu s Uredbom.

Iako je točno da primarnu odgovornost za klasifikaciju robe i tehnologije imaju osobe odgovorne za slanje ili primanje takvih proizvoda, zabrana pružanja financijske pomoći za robu koja podliježe zabrani razlikuje se od zabrane izvoza takve robe i dužnost je banaka. Banke se ne mogu oslanjati samo na izjavu svojeg klijenta da predmetna roba i tehnologija nisu obuhvaćeni mjerama ograničavanja te moraju postupati s dužnom pažnjom kako bi se ispunili zahtjevi Uredbe.

3. P: Je li financijskom pomoći za potrebe članaka 2.a i 4. obuhvaćeno osiguranje?

O: Da. U odgovoru na prvo pitanje objašnjeno je da financijska pomoć uključuje mjere kojima se od predmetne financijske institucije zahtijeva da upotrijebi vlastita sredstva. To se odnosi na usluge osiguranja. Štoviše, u člancima 2.a i 4. izričito se upućuje na posebne vrste osiguranja – osiguranje izvoznih kredita ili reosiguranje – kao primjere operacija koje su obuhvaćene pojmom financijske pomoći.

4. P: Predstavlja li davanje vlasničkih zajmova i zajmova dioničara financiranje ili financijsku pomoć u smislu članka 4. stavka 3. točke (b)?

O: Da. U članku 4. stavku 3. točki (b) izričito se upućuje na „zajmove”. Osim toga, svrha je te odredbe obuhvatiti sve operacije u kojima gospodarski subjekt prima financijska sredstva od drugoga gospodarskog subjekta, što je slučaj kod zajmova dioničara i pribavljanja temeljnog kapitala.

5. P: Za koje se financijske usluge treba smatrati da se ubrajaju u zabranu pružanja „financijske pomoći” iz članaka 2.a i 4.?

O: Financijska pomoć nije iscrpno definirana u člancima 2.a i 4. te uključuje stavke poput bespovratnih sredstava, zajmova i osiguranja izvoznih kredita. Trebala bi se tumačiti kao da uključuje pružanje bilo kojeg oblika financijskih usluga koje podrazumijevaju upotrebu vlastitih sredstava pružatelja (uključujući, među ostalim, akreditive ili jamstvena pisma, investicijske usluge, osiguranje itd.), a koje bi se trebale smatrati zabranjenima u vezi s prodajom, opskrbom, prijenosom ili izvozom te robe i tehnologije.

6. P: Podliježu li financiranje i financijska pomoć izdavanju dozvole u skladu s člankom 4. stavkom 3. točkom (b) kad su samo djelomično namijenjeni prodaji, opskrbi, prijenosu ili izvozu proizvoda iz Priloga II.?

O: Da. Člankom 4. stavkom 3. točkom (b) predviđa se da financiranje i financijska pomoć moraju biti „povezani” s robom navedenom u Prilogu II. ako se takva roba isporučuje osobi ili subjektu u Rusiji ili ako je namijenjena uporabi u Rusiji. Ne zahtijeva se da takvo financiranje mora biti isključivo namijenjeno za te svrhe.

7. P: Kako se „financijska pomoć” iz članaka 2.a i 4. razlikuje od vrste pomoći iz članka 5.?

O: Osim zabrane kupnje i prodaje određenih financijskih instrumenata ili poslovanja s tim instrumentima, u članku 5. predviđena je jasna i ciljana zabrana pružanja usluga povezanih s tim aktivnostima. Te „investicijske usluge” za zabranjene financijske instrumente ili „pomoć

pri izdavanju” tih instrumenata razlikuju se od usluga povezanih s određenom robom i tehnologijom, kako je obuhvaćeno člancima 2.a i 4.

8. P: Primjenjuje li se zabrana financiranja ili pružanja financijske pomoći za robu i tehnologiju iz članka 2.a i 4. samo na području EU-a?

O: Mjesto („na području Unije”) u kojem se provodi predmetna zabrana samo je jedan od mogućih čimbenika iz članka 13. kojim se definira područje primjene Uredbe (EU) br. 833/2014. U skladu s tim člankom područje primjene također uključuje (ali nije ograničeno na) mjere koje poduzimaju sve pravne osobe, subjekti ili tijela „na području ili izvan područja Unije” koji su „osnovani ili uspostavljeni u skladu s pravom neke države članice”. Uredba se također primjenjuje „na sve pravne osobe, subjekte ili tijela u vezi s bilo kojim poslom koji se u cijelosti ili djelomično odvija u Uniji”.

Ograničenja za robu i tehnologiju s dvojnog namjenom (članak 2.a)

9. P: Je li sudjelovanje u aktivnostima normizacije ISO-a zabranjeno prema članku 2.a Uredbe (EU) br. 833/2014?

O: Ne. Sudjelovanje u procesu razvoja norme ISO ima legitiman cilj i ne podrazumijeva samo po sebi kršenje mjera ograničavanja EU-a. Stoga se predstavnike subjekata iz EU-a ne sprječava da nastave sa svojim normizacijskim aktivnostima. Uzimajući u obzir prirodu normizacijskih aktivnosti, za pretpostaviti je da je prijenos tehnologije u okviru aktivnosti utvrđivanja normi u skladu s odredbama Uredbe (EU) br. 833/2014. Međutim, treba upozoriti relevantne osobe da budu na oprezu u pogledu vrste tehnologije koja se razmjenjuje u takvom kontekstu. U slučaju dvojbe za smjernice treba kontaktirati nadležno tijelo relevantne države članice.

Ograničenja pri pružanju određenih usluga u naftnom sektoru (članak 3.a)

10. P: Obuhvaćaju li se izrazom „specijalizirana plovila” brodovi za opskrbu platformi?

O: Za potrebe Uredbe (EU) br. 833/2014, izrazom „specijalizirana plovila” iz članka 3.a nisu obuhvaćena opskrba plovila poput brodova za opskrbu platformi, brodova za vuču platformi i opskrbenih plovila ili brodova za hitne intervencije.

Mjere povezane s financijskim uslugama (članak 5.)

Financiranje trgovine

11. P: Kako se tumači izuzeće financiranja robe koja nije obuhvaćena zabranom navedeno u članku 5. stavku 3. točki (a)?

O: Izuzeće financiranja trgovine navedeno u članku 5. stavku 3. točki (a) treba tumačiti kao iznimku od općeg pravila kojim se zabranjuje davanje zajmova i kredita u skladu s člankom 5. stavkom 3. i treba se čitati u kontekstu općeg cilja mjera ograničavanja. Kao takvog treba ga usko tumačiti. Također je važno podsjetiti da je to izuzeće uključeno kako bi se osiguralo da se ne ugrožava zakonita trgovina EU-a. Dakle, izuzeće se primjenjuje kad je roba za koju se pružaju financijska sredstva: (a) poslana iz EU-a u treću zemlju ili (b) primljena u EU iz treće zemlje (tj. EU je odredište). Sam provoz robe kroz EU ne bi bio dovoljan; mora postojati značajna veza s EU-om kako bi se to izuzeće primjenjivalo.

12. P: Mogu li osobe u EU-u nakon 12. rujna 2014. obrađivati plaćanja, pružati usluge osiguranja, izdavati akreditive ili odobravati zajmove ciljanim subjektima za izvoz ili uvoz iz Unije ili u Uniju robe ili nefinancijskih usluga koje nisu obuhvaćene zabranom?

O: Te su aktivnosti u svakom slučaju obuhvaćene izuzećem iz članka 5. stavka 3. i stoga nisu zabranjene.

13. P: Ako je osoba u EU-u prije 12. rujna 2014. ili na taj datum ciljanom subjektu odobrila zajam ili kredit uz dospijeeće dulje od 30 dana za izvoz ili uvoz iz Unije ili u Uniju robe ili nefinancijskih usluga koje nisu obuhvaćene zabranom, mogu li se raspored plaćanja ili uvjeti isplate ili povlačenja sredstava izmijeniti, potraživanja po računu prodati drugom ciljanom subjektu ili može li dug tog zajma ili kredita preuzeti drugi ciljani subjekt?

O: Da, svi su ti postupci dopušteni ako i kada se takvi zajmovi i krediti ubrajaju u iznimku iz članka 5. stavka 3. točke (a) jer se odnose na robu ili nefinancijske usluge koje nisu obuhvaćene zabranom u smislu Uredbe.

14. P: Primjenjuje li se izuzeće financiranja trgovine iz članka 5. stavka 3. i na izvoz ili uvoz iz Unije ili u Uniju robe koja nije obuhvaćena zabranom ako ta roba uključuje i sadržaj iz treće zemlje?

O: Da, pod uvjetom da je trošak plaćen za robu i usluge iz treće zemlje nužan za izvršavanje ugovora o uvozu ili izvozu u Uniju ili iz Unije.

15. P: Primjenjuje li se izuzeće financiranja trgovine iz članka 5. stavka 3. i na izvoz ili uvoz između Unije i bilo koje treće države robe koja nije obuhvaćena zabranom ako se ta roba provози kroz neku drugu treću državu?

O: Da, sve dok je u ugovoru o uvozu ili izvozu jasno navedeno da uvezena ili izvezena roba potječe iz EU-a ili je namijenjena tržištu EU-a.

16. P: Odnose li se upućivanja na „bilo koju treću državu” ili „neku drugu treću državu” u članku 5. stavku 3. i na Rusiju?

O: Da.

17. P: Mogu li službene Agencije za kreditiranje izvoza (ECA) u EU-u osigurati financiranje ciljanih subjekata radi potpore izvoza iz Unije, uključujući lokalne troškove, robe koja nije obuhvaćena zabranom?

O: Da, u granicama utvrđenima Sporazumom u okviru OECD-a o službeno podupiranim izvoznim kreditima koji je obvezujući unutar EU-a u skladu s Uredbom (EU) br. 1233/2011.

18. P: Mogu li osobe u EU-u nakon 12. rujna 2014. ciljanim subjektima osigurati financiranje, uključujući odobravanje zajmova, za izvoz ili uvoz robe ili usluga među trećim zemljama?

O: Trgovina među trećim zemljama, pri kojoj izvoz ne potječe iz Unije te uvoz nije namijenjen tržištu Unije, nije obuhvaćena izuzećem iz članka 5. stavka 3. Ciljanim subjektima mogu se osigurati samo zajmovi ili krediti za izvoz ili uvoz robe ili usluga među trećim zemljama s rokom otplate od 30 dana ili manje koji nisu obuhvaćeni zabranom novih zajmova i kredita utvrđenom u članku 5.

19. P: Mogu li osobe u EU-u potvrditi ili avizirati akreditiv za izvoz ili uvoz robe ili usluga među trećim zemljama koji je ciljani subjekt izdao nakon 12. rujna 2014.? Je li dopušteno diskontiranje ili naknadno financiranje takvih akreditiva?

O: Osobe u EU-u mogu potvrditi ili avizirati takve akreditive i osigurati njihovo diskontiranje ili naknadno financiranje osim ako je nalogodavac akreditiva (kupac ili uvoznik) ciljani subjekt u skladu s člankom 5. te ako dospijeće nije dulje od 30 dana. To bi značilo odobravanje kredita ciljanom subjektu koji nije obuhvaćen iznimkom o financiranju trgovine te bi stoga bilo zabranjeno.

20. P: Mogu li osobe u EU-u kupovati obveznice koje je ciljani subjekt izdao nakon 12. rujna 2014., a čije je dospijeće dulje od 30 dana, ako se njima financira izvoz ili uvoz iz Unije ili u Uniju robe ili nefinancijskih usluga koje nisu obuhvaćene zabranom?

O: Ne, izuzeće financiranja trgovine primjenjuje se na članak 5. stavak 3. (zajmovi ili krediti), ali ne i na članak 5. stavke 1. i 2. Kupnja takvih obveznica zabranjena je odredbama tih stavaka.

21. P: Je li IMU ugovor (*Interest Make-Up Agreement*) s ciljanim subjektom (bankom) obuhvaćen zabranama iz članka 5. ako je namijenjen olakšavanju financiranja izvoza ili uvoza iz Unije ili u Uniju robe ili nefinancijskih usluga koje nisu obuhvaćene zabranom?

O: IMU-ovi se smatraju zamjenama kamatnih stopa (*interest rate swaps*) te kao takvi nisu obuhvaćeni zabranama iz članka 5.

Sredstva za hitne slučajeve

22. P: Kako se tumači pojam „sredstva za hitne slučajeve” iz članka 5. stavka 3.?

O: Utvrđivanje hitnih slučajeva nužno zahtijeva pažljivu procjenu okolnosti pojedinačnog slučaja. Uredbom 833/2014 zahtijeva se da to bude konkretno i dokumentirano kako bi se ispunili kriteriji solventnosti i likvidnosti za pravne osobe s poslovnim nastanom u Uniji.

U okolnostima poput onih navedenih u članku 32. stavku 4. Direktive 2014/59/EU (Direktiva o oporavku i sanaciji banaka) može se primjenjivati izuzeće koje se odnosi na sredstva za hitne slučajeve iz članka 5. stavka 3. Uredbe.

Zajmovi (osim za financiranje trgovine ili hitnih slučajeva)

23. P: Ako je osoba u EU-u prije 12. rujna 2014. ili na taj datum odobrila zajam ili kredit ciljanom subjektu, je li dopušteno drugom ciljanom subjektu prodati čitavo potraživanje ili njegov dio s dospijećem duljim od 30 dana?

O: Da, preprodaja potraživanja (odnosno faktoring) drugom ciljanom subjektu dopuštena je ako ne uključuje nove zajmove ili kredite bilo kojom od ciljanih subjekata.

24. P: Ako je osoba u EU-u prije 12. rujna 2014. ili na taj datum odobrila zajam ili kredit s dospijećem duljim od 30 dana, može li osoba u EU-u pristati na preuzimanje duga koji nastaje takvim zajmom nakon 12. rujna 2014., pri čemu bi ciljani subjekt preuzeo ulogu zajmoprimca?

O: Ne, jer bi to ustvari predstavljalo novi zajam ili kredit ciljanom subjektu nakon 12. rujna 2014. te bi stoga bilo zabranjeno člankom 5. stavkom 3. Subjekt u EU-u ne smije pristati na to da ciljani subjekt preuzme postojeće zajmove ili kredite.

25. P: Ako je osoba u EU-u prije 12. rujna 2014. ili na taj datum odobrila zajam ili kredit s dospijećem duljim od 30 dana, može li ta osoba poništiti (tj. „oprostiti”) dug koji proizlazi iz takvog zajma nakon 12. rujna 2014.?

O: Ne. Člankom 5. stavkom 3. zabranjuje se odobravanje novog zajma ili kredita ciljanim subjektima. Cilj je ograničiti pristup kapitalu, čak i u slučajevima kada se odobreni iznosi trebaju nadoknaditi. Otkazivanjem bi se duga tim više omogućio takav pristup kapitalu, tj. na isti način kao zajmom, ali bez obveze nadoknade, pa je stoga također zabranjeno.

26. P: Zabranjuje li se člankom 5. stavkom 3. dodjela bespovratnih sredstava pravnim osobama, subjektima ili tijelima iz Priloga III.?

O: Da. Kako je objašnjeno u odgovoru na 25. pitanje, cilj je članka 5. stavka 3. ograničiti pristup kapitalu, čak i u slučajevima kada se odobreni iznosi trebaju nadoknaditi. Bespovratna sredstva predstavljaju povećanje kapitala primatelja bez obveze povrata te su stoga tim više zabranjeni.

27. P: Mogu li osobe u EU-u nakon 12. rujna 2014. oročavati depozite s dospijećem duljim od 30 dana u ciljanom subjektu (banci)?

O: Usluge depozita kao takve nisu obuhvaćene zabranama iz članka 5. Uredbe. Međutim, ako će se (oročeni) depoziti upotrebljavati za zaobilaženje zabrane novih zajmova, takvi bi depoziti bili zabranjeni prema članku 12. u kombinaciji s člankom 5. Uredbe.

28. P: Mogu li osobe u EU-u osigurati plaćanje ili namiru zajmova ciljanom subjektu, uključujući u kontekstu korespondentnog bankarstva? Moraju li sve korespondentne banke utvrditi narav temeljnog kredita kako bi se odredilo primjenjuje li se izuzeće financiranja trgovine?

O: Za potrebe članka 5. stavka 3. usluge plaćanja i namire, uključujući korespondentnim bankarstvom, ne bi se trebale tumačiti kao da se njima „daju” novi zajmovi ili krediti ili da se njima sudjeluje „u bilo kakvom aranžmanu za davanje” novih zajmova ili kredita ciljanom subjektu.

29. P: Može li kreditna ustanova iz EU-a čiji je vlasnik s vlasničkim udjelom većim od 50 % subjekt naveden u Prilogu III. dati kolateral (primjerice u obliku jamstava, depozita, zaloga, sudjelovanja u riziku ili sudjelovanja uz osigurane iznose) svojem društvu kćeri izvan EU-a, ako je obuhvaćeno člankom 5. stavkom 1. točkom (b), radi smanjenja rizika unutar grupe?

O: Da, ako upotrijebljeni kolateral ne predstavlja novi zajam ili kredit s dospijećem duljim od 30 dana te nije prenosivi vrijednosni papir ili instrument tržišta novca obuhvaćen člankom 5. stavcima 1. i 2.

30. P: Ako je osoba u EU-u isporučila robu ili pružila uslugu ciljanom subjektu, bi li se smatralo da uvjeti plaćanja / odgoda plaćanja za takvu robu ili uslugu koji premašuju 30 dana predstavljaju novi zajam ili kredit?

O: Uvjeti plaćanja / odgoda plaćanja za robu ili usluge ne smatraju se zajmovima ili kreditima za potrebe članka 5. Uredbe. Međutim, uvjeti plaćanja / odgoda plaćanja ne smiju se upotrebljavati za zaobilaženje zabrane davanja novih zajmova ili kredita prema članku 5. Uvjeti plaćanja odobreni subjektima koji su ciljna skupina članka 5. te koji nisu u skladu s uobičajenom poslovnom praksom ili koji su nakon 12. rujna 2014. znatno produljeni mogu upućivati na zaobilaženje. Takvo zaobilaženje bilo bi zabranjeno prema članku 12. u kombinaciji s člankom 5.

31. P: Kako bi se reprogramiranje dužničkih obveza ciljanih subjekata trebalo tretirati prema članku 5. stavku 3.?

O: Zabranama iz članka 5. obuhvaćeno je reprogramiranje postojećeg duga. Sva reprogramiranja moraju biti u skladu s rokom dospijeća od 30 dana uvedenim za nove transakcije provedene nakon 12. rujna 2014.

Međutim, moguće je da bi niz ugovora o reprogramiranju, svaki s dospijećem 30 dana ili manje, mogao predstavljati zaobilaženje kako je opisano u članku 12. Uredbe. To bi trebalo procijeniti s obzirom na konkretne okolnosti određenog slučaja.

32. P: Može li osoba u EU-u osigurati sredstva neciljanom subjektu, uključujući zajmove ili kredite, koja se prenose preko ciljanog subjekta pod uvjetom da ciljani subjekt ne zadrži sredstva dulje od 30 dana?

O: Da, to ne bi predstavljalo novi zajam ili kredit ciljanom subjektu uz dospijeće koje premašuje 30 dana te stoga ne bi bilo obuhvaćeno zabranom iz članka 5.

33. P: Određenim odredbama iz članka 5.², uključujući davanje zajmova ili kredita, određuje se ili podrazumijeva izuzeće društava kćeri ciljanih subjekata u EU-u. Kako se to izuzeće tumači s obzirom na to da je zaobilaženje Uredbe zabranjeno na temelju članka 12.?

O: Članak 5. pažljivo je osmišljen kako bi se osiguralo da društva kćeri ciljanih subjekata koja se nalaze u EU-u sama ne postanu ciljani subjekti. Obvezom nedavanja kredita s dospijećem duljim od 30 dana obuhvaćeni su samo ciljani subjekti, njihova društva kćeri izvan EU-a i osobe koje djeluju u njihovo ime u skladu s člankom 5. stavkom 3. Nadalje, treba imati na umu da je društvo kći ciljanog subjekta koje se nalazi u EU-u i samo izravno podložno poštovanju Uredbe i ne bi trebalo prosljeđivati sredstva ciljanom subjektu unutar grupe.

Ipak, zlouporaba ove iznimke kako bi se ciljanom subjektu omogućilo dobivanje financijskih sredstava predstavljala bi zaobilaženje prema članku 12., što bi osobe u EU-u koje razmatraju davanje zajmova trebale uz dužnu pažnju spriječiti. To bi trebalo procijeniti s obzirom na konkretnu okolnost određenog slučaja. Konkretno, potencijalni zajmodavac dužan je odbiti odobrenje kredita/zajma ako zna ili postane svjestan da bi predmetna sredstva završila kod ciljanog subjekta.

34. P: Ograničava li se Uredbom (EU) br. 833/2014 mogućnost društava kćeri ciljanih subjekata koja se nalaze u EU-u da prate rizike, uključujući procjenu kreditnog rizika, za bankarske aktivnosti u grupi?

O: Svrha je članka 5. ograničiti pristup tržištima kapitala i stvoriti pritisak ruskoj vladi (kako je objašnjeno u šestoj uvodnoj izjavi Uredbe 960/2014). Uredbom se stoga ne utječe na primanje informacija te upravljanje rizikom i njegovo praćenje. Međutim, takvo upravljanje rizikom nije dopušteno ako se odnosi na aktivnost zabranjenu člankom 5. poput sudjelovanja u odobravanju zajmova ili pomaganja u izdavanju prenosivih vrijednosnih papira s obzirom na ciljane subjekte.

Tržišta kapitala

35. P: Jesu li izvedenice obuhvaćene zabranama iz članka 5. stavaka 1. i 2.?

O: Izvedenice kojima se omogućuje pravo na kupnju ili prodaju prenosivog vrijednosnog papira ili instrumenta tržišta novca obuhvaćenog člankom 5. stavcima 1. i 2. kao što su opcije, ročnice, terminski ugovori ili varanti, bez obzira na to kako se njima trguje (burzovne

² To su: članak 5. stavak 1. točka (b) i stavak 2. točka (c) u kombinaciji s člankom 5. stavkom 3. prvim podstavkom (ovisno o slučaju) te člankom 5. stavkom 3. točkom (b) drugim podstavkom.

transakcije ili izvanburzovne transakcije), obuhvaćene su zabranom iz članka 5. Određene ostale izvedenice, poput zamjena kamatnih stopa (*interest rate swaps*) i međuvalutnih kamatnih zamjena (*cross currency swaps*), nisu obuhvaćene zabranama iz članka 5. stavaka 1. i 2., kao ni zamjene za kreditni rizik (*credit default swaps*) (osim ako se njima osigurava pravo na stjecanje ili prodaju prenosivog vrijednosnog papira). Nisu obuhvaćene ni izvedenice koje se rabe za zaštitu od rizika na energetskom tržištu.

36. P: Može li se prenosivi vrijednosni papir ugovoren prije 1. kolovoza 2014. odnosno 12. rujna 2014. izmijeniti ili bi se svakom takvom izmjenom taj ugovor mogao smatrati „novim” (i stoga zabranjenim) prenosivim vrijednosnim papirom za potrebe primjene članka 5. stavaka 1. i 2.?

O: Stupanj značajnosti svake promjene koja se dogodi uslijed takve izmjene treba se uzeti u obzir pri određivanju je li nužno izmjenu postojećeg ugovora smatrati novim instrumentom. Zabranjeno je prilagoditi prenosive vrijednosne papire ugovorene prije 1. kolovoza 2014. odnosno 12. rujna 2014. ako bi izmjene stvarno ili potencijalno rezultirale osiguravanjem dodatnog kapitala ciljanom subjektu. Ostale su promjene dopuštene.

37. P: Mogu li osobe u EU-u izdavati potvrde o deponiranju izdane nakon 1. kolovoza 2014. (u slučaju subjekata obuhvaćenih člankom 5. stavkom 1.) ili nakon 12. rujna 2014. (u slučaju subjekata obuhvaćenih člankom 5. stavkom 2.) ili poslovati takvim potvrdama ako se temelje na vlasničkom kapitalu koji je izdao ciljani subjekt?

O: Potvrde o deponiranju prenosivi su vrijednosni papiri kako je definirano u članku 1. Slijedom toga, osobe u EU-u ne mogu izdavati potvrde o deponiranju izdane nakon 1. kolovoza 2014. (u slučaju subjekata obuhvaćenih člankom 5. stavkom 1.) ili nakon 12. rujna 2014. (u slučaju subjekata obuhvaćenih člankom 5. stavkom 2.) ili poslovati takvim potvrdama u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- potvrde o deponiranju temelje se na vlasničkom kapitalu koji je ciljani subjekt izdao nakon 1. kolovoza 2014. (u slučaju subjekata obuhvaćenih člankom 5. stavkom 1.) ili nakon 12. rujna 2014. (u slučaju subjekata obuhvaćenih člankom 5. stavkom 2.) ili
- potvrde o deponiranju temelje se na vlasničkom kapitalu koji je ciljani subjekt izdao prije 1. kolovoza 2014. ili na taj datum (u slučaju subjekata obuhvaćenih člankom 5. stavkom 1.) ili prije 12. rujna 2014. ili na taj datum (u slučaju subjekata obuhvaćenih člankom 5. stavkom 2.) te su izdane u okviru ugovora o depozitu s tim ciljanim subjektom. Te potvrde o deponiranju predstavljale bi nove prenosive vrijednosne papire izdane u ime ciljanog subjekta te bi stoga bile zabranjene člankom 5. stavkom 1. točkom (c) ili člankom 5. stavkom 2. točkom (d).

38. P: Zabranjuje li se člankom 5. stavkom 2. izdavanje, nakon 12. rujna 2014., globalnih potvrda depozitara (GDR) u skladu s ugovorom o depozitu sklopljenim s jednim od subjekata navedenih u Prilogu VI. ako ti GDR-i predstavljaju dionice koje je izdao jedan od tih subjekata prije 12. rujna 2014.?

O: Da. Izraz „prenosivi vrijednosni papiri” uključuje, u skladu s definicijom u članku 1. točki (f) Uredbe br. 833/2014, potvrde o deponiranim dionicama. Člankom 5. stavkom 2. točkom (b) Uredbe zabranjuju se sve transakcije u okviru kupnje, prodaje, pružanja investicijskih usluga ili pomoći pri izdavanju određenih prenosivih vrijednosnih papira izdanih nakon 12. rujna 2014. i sve transakcije poslovanja s takvim prenosivim vrijednosnim papirima koje obavljaju subjekti navedeni u Prilogu VI. Uredbi, bez obzira na datum njihova izdavanja. Sud Europske unije potvrdio je to tumačenje u predmetu C-72/15 (Rosneft).

39. P: Mogu li osobe u EU-u poslovati potvrdama o deponiranju izdanima nakon 1. kolovoza 2014., pri čemu jedan od ciljanih subjekata (banaka) djeluje kao skrbnička banka?

O: Ako ciljani subjekt (banka) djeluje kao skrbnik za vlasnički kapital koji je izdao neciljani subjekt, osobe iz EU-a smiju poslovati takvim potvrdama o deponiranju jer takvo poslovanje ne predstavlja poslovanje novim vlasničkim kapitalom ciljanog subjekta. Ako je ciljani subjekt izdavatelj kapitala, primjenjuje se odgovor na prethodno pitanje.

40. P: Ako se temeljne izvedenice namirene u novcu sastoje od vrijednosnih papira koji su obuhvaćeni člankom 5. stavcima 1. i 2., jesu li transakcije s takvim izvedenicama dopuštene u skladu s tim odredbama, sve dok to ne uključuje stvarnu kupnju, prodaju ili posjedovanje temeljnih vrijednosnih papira?

O: Zabrane iz članka 5. stavaka 1. i 2. vrijede za sve „prenosive vrijednosne papire”. U skladu s člankom 1. točkom (f) podtočkom iii. izmijenjene Uredbe taj pojam uključuje sve druge vrijednosne papire „koji daju pravo” na stjecanje ili prodaju prenosivih vrijednosnih papira kako je definirano u članku 1. točki (f). U takvim se slučajevima zabrane iz članka 5. stavaka 1. i 2. primjenjuju bez obzira na to iskorištava li se stvarno to pravo.

41. P: Koje izvedenice ulaze u područje primjene članka 5. stavaka 1. i 2.?

O: Sve izvedenice obuhvaćene člankom 1. točkama (f) i (g) ulaze u područje primjene članka 5. stavaka 1. i 2.

42. P: Ulaze li zadužnice u područje primjene članka 5. stavaka 1. i 2.?

O: Zaduznice mogu imati širok raspon funkcija. Kao oblik dužničkog instrumenta i ovisno o slučaju mogu se prenositi na tržištima novca ili se tumačiti kao obveznice, čime bi se svrstale u područje primjene članka 5. stavaka 1. i 2.

Nije zabranjeno upotrebljavati zaduznice kao oblik plaćanja, na primjer, ako bi ciljani subjekt izdao neutrživu zaduznicu kao sredstvo plaćanja za robu koja nije zabranjena osobama u EU-u. To je u skladu s ciljevima Uredbe 833/2014 kojom se zabranjuju određeni tokovi novca i stvaranje novca između osoba u EU-u i subjekata koji su ciljna skupina članka 5., a da se pritom ne utječe na zakonitu trgovinu.

43. P: Jesu li teretnice obuhvaćene člankom 5. stavcima 1. i 2.?

O: U tereticama se bilježi prijevoz robe i prijevoznikov primitak robe pa često služe i kao dokaz o pravu na robu. Kao takve nisu obuhvaćene člankom 5. stavcima 1. i 2.

Međutim, ako su u utrživom obliku, tereticama se može trgovati u svrhe financiranja. Kao i kod svih drugih aktivnosti to trgovanje podliježe članku 12. Uredbe 833/2014 kojim se zabranjuje zaobilaženje Uredbe.

44. P: Ako europski središnji depozitorij vrijednosnih papira („CSD”) ima dionice u neciljanom subjektu za račun klijenta koji je ciljani subjekt, koja se ograničenja primjenjuju na te dionice u skladu s člankom 5.? Konkretno, ako ciljani subjekt izdaje potvrde o deponiranju tih dionica, je li središnjem depozitoriju zabranjeno obavljati bilo koju od svojih funkcija u vezi s temeljnim dionicama u neciljanom subjektu?

O: Potvrde o deponiranju obuhvaćene su definicijom prenosivih vrijednosnih papira iz članka 1. Stoga su potvrde o deponiranju koje izdaje ciljani subjekt obuhvaćene zabranama iz članka 5. Osobe u EU-u, uključujući središnje depozitorije vrijednosnih papira, podložne su stoga članku 5. stavcima 1. i 2. Uredbe 833/2014 u odnosu na potvrde o deponiranju koje izdaje ciljani subjekt.

Međutim, legitimno čuvanje temeljnih dionica, skrbništvo nad njima i njihova namira, ako te dionice predstavljaju kapital neciljanog subjekta, nisu obuhvaćeni člankom 5.

45. P: Mogu li osobe u EU-u sklapati sporazume o reotkupu ili sporazume o posudbi vrijednosnih papira s neciljanim subjektom upotrebljavajući bilo koje prenosive vrijednosne papire ili instrumente tržišta novca koje je ciljani subjekt izdao kao kolateral?

O: Ako su prenosive vrijednosne papire ili instrumente tržišta novca izdali subjekti obuhvaćeni člankom 5. stavkom 1. u razdoblju od 1. kolovoza 2014. do 12. rujna 2014. s dospijećem duljim od 90 dana ili subjekti obuhvaćeni člankom 5. stavcima 1. i 2. nakon 12. rujna 2014. s dospijećem duljim od 30 dana, osobama u EU-u zabranjeno je sklapanje sporazuma o reotkupu ili sporazuma o posudbi vrijednosnih papira pri kojima se takvi prenosivi vrijednosni papiri ili instrumenti tržišta novca upotrebljavaju kao kolateral.

Zabrana se ne primjenjuje ako se drugi prenosivi vrijednosni papiri ili instrumenti tržišta novca upotrebljavaju kao kolateral.

46. P: Mogu li osobe u EU-u sklapati sporazume o reotkupu ili sporazume o posudbi vrijednosnih papira s ciljanim subjektom (bankom) ako se kao kolateral upotrebljavaju instrumenti koji nisu obuhvaćeni zabranom?

O: Sporazumi o reotkupu ili sporazumi o posudbi vrijednosnih papira instrumenti su kojima se uobičajeno trguje na tržištu novca te je stoga riječ o instrumentima tržišta novca prema definiciji iz članka 1. Osobama u EU-u stoga je zabranjeno sklapanje sporazuma o reotkupu ili sporazuma o posudbi vrijednosnih papira sa subjektima obuhvaćenima člankom 5. stavkom 1. u pogledu prenosivih vrijednosnih papira ili instrumenata tržišta novca izdanih u razdoblju od 1. kolovoza 2014. do 12. rujna 2014. s dospijećem duljim od 90 dana ili nakon 12. rujna 2014. s dospijećem duljim od 30 dana te sa subjektima obuhvaćenima člankom 5. stavkom 2. nakon 12. rujna 2014. s dospijećem duljim od 30 dana.

47. P: Ako ciljani subjekt izda nove prenosive vrijednosne papire nakon 1. kolovoza 2014. (u slučaju subjekata obuhvaćenih člankom 5. stavkom 1.) ili nakon 12. rujna 2014. (u slučaju subjekata obuhvaćenih člankom 5. stavkom 2.) koji su zamjenjivi postojećim prenosivim vrijednosnim papirima, mogu li osobe iz EU-a i dalje trgovati starim vrijednosnim papirima u slučaju da u skupu imovine nije moguće utvrditi što je izdano prije ili poslije graničnog datuma?

O: Osobe u EU-u mogu trgovati prenosivim vrijednosnim papirima koje je ciljani subjekt izdao prije 1. kolovoza 2014. ili na taj datum (u slučaju subjekata obuhvaćenih člankom 5. stavkom 1.) ili 12. rujna 2014. (u slučaju subjekata obuhvaćenih člankom 5. stavkom 2.). No mogu se pojaviti praktična pitanja povezana s mogućnošću zamjene tih vrijednosnih papira (koji nisu obuhvaćeni zabranom) vrijednosnim papirima izdanima nakon 1. kolovoza 2014. odnosno 12. rujna 2014. (kojima se ne smije trgovati) i tržišni sudionici moraju osigurati da ne trguju zabranjenim vrijednosnim papirima.

48. P: Je li provođenje financijskog istraživanja povezanog sa zabranjenim prenosivim vrijednosnim papirima dopušteno u okviru Uredbe?

O: Ne. U članku 5. navodi se da je zabranjeno izravno ili „neizravno” pružati investicijske usluge povezane s prenosivim vrijednosnim papirima. Među ostalim, definicija investicijskih usluga iz članka 1. izmijenjene Uredbe 833/2014 uključuje „investicijsko savjetovanje”.

Iako je provođenje istraživanja formalno različito od davanja savjeta, po svojoj prirodi predstavlja oblik neizravnog savjeta. Analiza sadržana u dokumentu o istraživanju doista pomaže potencijalnom ulagatelju pri donošenju odluka. To se može odnositi, na primjer, na odluku o posjedovanju, kupnji ili prodaji određenog vrijednosnog papira. Ukratko, provođenje financijskog istraživanja treba promatrati kao oblik investicijskih usluga te je stoga zabranjeno na temelju Uredbe.

KORELACIJSKA TABLICA	
Prethodni brojevi (dok. C(2015) 6477)	Postojeći brojevi
1.	1.
2.	2.
3.	8.
4.	9.
5.	10.
6.	11.
7.	12.
8.	13.
9.	14.
10.	15.
11.	16.
12.	17.
13.	18.
14.	29.
15.	20.
16.	21.
17.	22.
18.	23.
19.	24.
20.	25.
21.	27.
22.	28.
23.	29.
24.	30.
25.	31.
26.	32.
27.	33.
28.	34.
29.	35.
30.	36.
31.	37.
32.	39.
33.	40.
34.	41.
35.	42.
36.	43.

37.	44.
38.	45.
39.	46.
40.	47.
41.	48.